IONESCU CRUM

„SURSA CREȘTERII REALE A FOTBALULUI NOSTRU SE AFLĂ ȘI ÎN TRIBUNĂ“

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Peste cîteva luni, fostul mare polisportiv Ionescu-Crum va împlini 60 de ani.

Ionescu Crum, astăzi juristconsult la Brașov, a jucat fotbal (fundaș) în marea echipă a Venusului, a fost campion balcanic de atletism (săritura în lungime), cu o victorie împotriva renumitului săritor grec Lambrakis, a sărit peste 7 m într-o perioadă în care această cotă avea o bună circulație internațională, a fost, între altele, campion universitar de box, pentru a-și continua apoi dezvoltarea multilaterală prin absolvirea Facultății de drept și a Institutului de cultură fizică și sport.

Antrenor de fotbal, profesor de educație fizică, jurist, Ionescu Crum păstrează o tinerețe cu totul remarcabilă la vîrsta sa sexagenară.

În interviul de față vom încerca să transmitem cititorilor cîte ceva din bogata sa experiență de îndrăgostit de sport.

●

— Vă propun să începem cu fotbalul...

— De acord, mai ales că fotbalul nu poate fi privit unilateral, el fiind o parte componentă a sportului. De altfel, fotbalul în afara atletismului — în sensul auxiliar al cuvîntului, bineînțeles — nici nu este de conceput. După părerea mea, fotbaliștii români sînt talentați prin excelență — o constat de aproape 50 de ani — dar acest talent nu se poate exprima datorită neajunsurilor la capitolul forței atletice și, dacă-mi permiteți, datorită neajunsurilor de ordin educativ, pentru care nu sînt doar ei de vină.

—Cum explicați lipsa de forță a fotbaliștilor noștri ?

— Școala e primul vinovat. Cei mai mulți dintre copiii care simt o mare atracție pentru fotbal încep prin a juca... fotbal, fără o prealabilă (sau concomitentă) pregătire atletică elementară și obligatorie. Generația mea fără să fi beneficiat de o mai mare atenție la capitolul educației fizice școlare, a simțit parcă mai mult nevoia atletismului. Emerich Vogl a fost campion la lungime. Humis avea o detentă de săritor în înălțime. De Baratki, nu mai vorbesc. Astăzi, în fotbalul nostru nu există un mijlocaș cu viteza lui Vintilă. La noi, la Venus, micuțul Ene sărea 1,62 m în înălțime, ceea ce nu era puțin într-o perioadă în care titlul național se cîștiga cu 1,71. În aceeași situație, dacă nu mai bună, se afla și Petea Vîlcov. La noi, la Venus, exista o groapă de sărituri pe care o frecventau toți fotbaliștii, indiferent de valoare și predispoziții fizice. Aveam sub tribună un sac de box pe care nu-l evita nimeni. Numai astfel se putea întreține o musculatură ca aceea a lui Sfera sau Badola.

— Ce se întîmplă astăzi ?

— Astăzi, timpul curge mai repede, și toate aceste preocupări auxiliare sînt considerate o pierdere de timp. Noi am fost mai puțin grăbiți, dar ne-am descurcat. Eu, de pildă, am reușit să joc la Venus, să fiu campion balcanic la lungime, să urc în ring, să termin două facultăți, adică să-mi fac două meserii, și totuși nu m-am grăbit atîta. Cu atît mai mult cu cît mama îmi spunea, mai în glumă mai în serios : „Crume, dacă nu-ți place cartea, las-o ! Avem în curte bivolii ăștia, și cineva tot trebuie să-i îngrijească“. S-a opus însă unchiul meu, și așa m-am dus la carte.

— Vorbeați despre unele carențe de educație...

— Asta-i o problemă extrem de importantă. Și e cu atît mai importantă cu cît se referă la toate sectoarele fotbalului. Spunînd asta, mă gîndesc în primul rînd la exemplele rele care există în fotbalul nostru. După părerea mea, un conducător de club care intervine arbitrar în munca antrenorului comite în primul rînd un atentat în munca de educare a sportivilor. La noi, la Venus, Eladescu nu intra niciodată în vestiar, înainte de joc. De problemele formației se ocupa exclusiv antrenorul. Eladescu ne spunea doar atît : „Băieți, n-aș vrea să vă văd nebărbieriți, cu cămașa mai puțin proaspătă sau cu pantalonii necălcați. N-aș vrea să vă văd intrînd într-un restaurant de mîna a II-a și n-aș vrea să vă văd umblînd cu fete urîte. Voi reprezentați un club, și tot ceea ce faceți se răsfrînge asupra clubului“. Asta a fost tot ceea ce ne-a spus Eladescu de-a lungul anilor.

— Care erau relațiile dintre jucători ?

— Eram deseori împreună. Cred că un rol hotărîtor în viața unei echipe îl are prezența a doi-trei jucători de mare personalitate tehnică și morală. La noi, aceste valori au fost, în primul rînd, Petea Vîlcov și Bodola. Noi, cei tineri, ne simțeam rușinați în fața lui Petea și a lui Duduș. Întîmplarea face că acești doi jucători erau și cei mai buni din echipă. Iată și motivul pentru care, în momentul cînd am aflat că Mircea Lucescu a fost reintegrat în lotul național, mi-am zis că s-a procedat cu mare înțelepciune. Spunînd asta, mă gîndesc nu numai la valoarea lui reală de internațional, ci în primul rînd la valoarea lui morală. Pentru un Anghelini, pentru un Dudu Georgescu sau pentru alți tineri din echipă, Mircea Lucescu poate fi oricînd un exemplu. Adaog, între altele, că nu întîmplător am citit extrase din presa argentiniană în care se spunea că Dinu și Lucescu au fost cei mai buni fotbaliști în al doilea meci. Spunînd toate acestea, nu uit că vorbesc de educație. Problema personalității în cadrul unei echipe este deseori mai importantă decît problema valorii tehnice.

— Vorbind despre educație...

— Stai că n-am terminat. Această muncă de educație nu trebuie să fie exclusiv în sarcina antrenorului sau chiar a conducătorului de club. Fotbaliștii trebuie să fie produsul educației întregului mediu pe care îl frecventează, și în primul rînd al tribunei. **Eu cred că principala misiune în educarea fotbalistului o are publicul. Publicul este cel care trebuie să instaureze un climat de obiectivitate sportivă în tribună.** Fotbalistul trebuie să simtă la tot pasul că tribuna urmărește lupta dreaptă de pe gazon și că publicul nu ia loc în tribună doar ca să-și exteriorizeze patimile. În același timp, cred că presa are mari obligații în direcția educării unui sportiv echilibrat și cinstit. După părerea mea, rolul presei în sport nu este acela de a cobori și de a urca jucătorii la bursa valorilor, după criteriul atît de fluctuant al jocului de bursă. E foarte ușor să jignești un fotbalist care a jucat slab duminică. Prin asta vei avea succes la cei care-și închipuie că au pierdut pronosportul datorită jocului slab al fotbalistului pus la stîlpul infamiei. Mai greu e să descoperi cauzele jocului slab și să le alegi de o posibilă renaștere a jucătorului în cauză. De asemenea, cred că în fotbalul nostru se vehiculează cu prea multă ușurință noțiunea conflict între antrenor și jucător. O asemenea noțiune n-ar trebui să existe, pentru că depășește cadrul educației. Știu că, în țările cu fotbal avansat, un jucător care-și permite să facă aprecieri nepotrivite în legătură cu antrenorul său este sancționat cu mare asprime de către club. În aceeași situație sînt și antrenorii care-și permit să facă aprecieri nepotrivite la adresa arbitrilor. De acord, fotbalul este un joc, dar acest joc, care reprezintă de fapt viața în formele ei cele mai pure, are nevoie de reguli de comportament fără de care totul devine o apă tulbure.

— Probabil că sînteți nelipsit de la meciurile de fotbal...

— Merg destul de rar la arenă. Prefer să văd meciurile la televizor, cu sonorul redus la minimum, pentru că am pretenția că fotbalul rămîne un Spectacol fascinant pe care ai dreptul să-l urmărești ca într-o sală de concert. Cu ani în urmă, a venit o dată C.C.A.-ul la Brașov. Era Voinescu în poartă. Eu mă aflam cam între peluză și tribună. Un înaintaș „stegar“ a tras un șut puternic, peste bară. Voinescu a alergat după minge, spre peluză, pentru a o readuce mai repede în teren. Cînd a ajuns lîngă gard, aud deodată un tînăr înjurîndu-l pe Voinescu, din senin. N-am putut să mă abțin. L-am pălmuit. Tînărul s-a simțit vinovat. Dar, din tribună am auzit cîteva voci care mă recunoscuseră : „Ce, nea Crume, nu ții cu Steagul roșu ?“ Așa înțeleseau cei cîțiva spectatori semnificația întrecerii sportive. Această întîmplare ține și ea de marile probleme ale educației. Iată de ce, bătrînul fost atlet și fotbalist Crum Ionescu face apel, dacă-i permiteți, la tribună. Acolo se află, de fapt, sursa creșterii reale a fotbalului românesc...

Ioan CHIRILA

1 MAI – ZIUA MUNCII

Potrivit unei scumpe tradiții, întregul nostru popor sărbătorește astăzi, cu mîndrie și entuziasm, cu marea bucurie a împlinirilor socialiste, datorate politicii înțelepte a partidului, Ziua de 1 Mai — simbol, în lumea întreagă, al solidarității internaționale a celor ce muncesc în lupta pentru libertate și dreptate socială, pentru o viață mai bună, pentru progres și pace.

Angajați puternic, cu întreaga lor ființă, în înfăptuirea neabătută a politicii interne și externe a partidului, în îndeplinirea obiectivelor mărețului program elaborat de Congresul al X-lea și Conferința Națională ale P.C.R. în vederea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României, oamenii muncii din țara noastră cinstesc, în acest an, marea sărbătoare a lui 1 Mai în atmosfera plină de însufletire prilejuită de apropierea celor două mari evenimente din viața poporului — a XXX-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist și Congresul al XI-lea al P.C.R.

Cu asemenea gînduri și sentimente, inspirate de încrederea nemărginită și dragostea puternică în partid, în conducerea sa, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, întregul popor a întîmpinat ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru accelerarea progresului economic și social al patriei, realizînd succese demne de laudă în îndeplinirea înainte de termen a Cincinalului. În unitățile de muncă de pe întreg cuprinsul țării au fost obținute victorii de seamă, înscrise la loc de cinste în cronica întrecerii socialiste, rodul devotamentului și al hărniciei fiind prinosul cel mai de preț adus de omul muncitor marii sărbători a muncii.

Raportînd noi și strălucite fapte de muncă, realizări dobîndite pe toate fronturile construcției noastre socialiste, întregul popor, mîndru și demn de opera fără egal în istoria țării în care s-a angajat, strîns unit în jurul partidului, își manifestă cu fermitate hotărîrea de a urma cu nestrămutată încredere drumul pe care, sub conducerea partidului, îl străbate cu succes pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Înscris cu entuziasm în această puternică și amplă angajare, în acest efort general al întregii națiuni de a traduce în viață în mod exemplar politica internă și externă a partidului, tineretul sportiv al României contribuie activ la succesele obținute pe tărîm economic și social, străduindu-se să îndeplinească cu cinste și răspundere și importantele sarcini încredințate de partid, fiecare din prevederile Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973 cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului.

Muncind cu abnegație, cu dorința de a întîmpina sărbătoarea zilei de 1 Mai cu cît mai multe și mai frumoase realizări în producție și la învățătură, tinerii sportivi din toate județele țării au cinstit, de asemenea, marea sărbătoare a muncii și a primăverii cu frumoase succese în dezvoltarea sportului de masă și de performanță, fiecare dintre manifestările dedicate acestui eveniment prilejuind afirmarea gîndurilor și sentimentelor de recunoștință și dragoste datorate partidului iubit, pentru viața fericită pe care o trăim, pentru viitorul luminos care ne este asigurat.

Cu aceleași gînduri și sentimente tineretul sportiv va aduce și astăzi, în cadrul adunării populare de pe stadionul Republicii, vibrantul omagiu al sportivilor din întreaga țară, reînnoindu-și angajamentul de a cinsti prin noi fapte de muncă și de viață, prin noi succese sportive de prestigiu, marile momente ale acestui an, cea de a XXX-a aniversare a Eliberării și Congresul al XI-lea al partidului, anul istoricului eveniment cînd, prin voința întregii națiuni, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost ales primul președinte al Republicii Socialiste România, aducîndu-și cu însufletire contribuția la înfăptuirea mărețului program de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

CU CITITORII ● DIALOG ● CU CITITORII

SE POATE ÎNTÎMPLA ORICUI

● Doi prieteni buni, mari amatori de fotbal — Teodor Lungu și Ion Pascu, ambii originari din Cîmpulung Muscel — ne roagă să le răspundem la următoarea întrebare : **„Dacă în meciurile dintre Rapid și F. C. Argeș, Dobrin s-a aflat vreodată în situația de a executa penalty, în poarta bucureștenilor fiind Răducanu ?“**

— Sigur că da. Dobrin și Răducanu joacă de ani de zile în Divizia A și nu se putea să-i ocolească o astfel de posibilitate. Nu știm exact de cîte ori Dobrin i-a marcat goluri lui Răducanu din 11 m. Ultima dată n-a făcut-o, însă, ratînd. Asta s-a întîmplat chiar în etapa a doua a returului (10 martie a.c.), la Pitești. Dobrin a executat destul de slab lovitura de pedeapsă, permițînd goal-keeper-ului Rapidului să devieze balonul în corner. I se poate întîmpla și lui Dobrin...

DINAMO — U.T.A. 9—2!

● Timișoreanul Petre Tofan se numără printre cei care urmăresc cu atenție comportarea în campionat a formațiilor U.T.A. și Dinamo București. **„În ultimii ani — ne scrie el — U.T.A. și Dinamo au cîștigat fiecare de cîte două ori titlul de campioană. M-ar interesa să aflu însă cu ce scoruri s-au terminat partidele directe dintre ele, începînd din 1968 și pînă în prezent“.**

— Balanța confruntărilor Dinamo — U.T.A. din ultimele campionate s-a înclinat foarte mult în favoarea bucureștenilor, care au cîștigat 9 din cele 12 partide, una încheindu-se la egalitate. Dar, iată rezultatele : 1968/69 : 0—3 și 4—3; 1969/70 : 6—0 și 1—2; 1970/71 : 4—1 și 2—1; 1971/72 : 1—1 și 2—1; 1972/73 : 1—0 și 2—1 · 1973/74 : 2—1 și 4—1. Așa-dar, Dinamo — U.T.A : 12 9 1 2 29—15...

„ÎNTÎLNIRE“ PE O SCENĂ DE MIJLOC !

● **„Abia aștept** — afirmă Mihai Nichifor din Mărășești — **să vină toamna și să asist la meciurile dintre actuala divizionară C. Unirea Focșani — care va promova în „B“ — și două divizionare A, Sport Club Bacău și Politehnica Iași — care vor retrograda. Eu unul nu am nici un dubiu că așa va fi. Dar cu totul altceva m-a determinat să vă scriu. Poate că n-ar fi rău să publicați în coloanele revistei rezultatele din preliminariile C. M. '74...“.**

— Le-am publicat, stimate tov. Nichifor, în iarnă, în cadrul „panoramicului fotbalului mondial“. Cît privește „întîlnirea“ Unirii Focșani cu Sport Club și „Poli“ Iași pe scena Diviziei B, considerăm că e mai bine să fim circumspecți. Fotbalul a rîsturnat doar atîtea și atîtea situații ce păreau de neschimbat.

REPLICA PROMPTĂ A GOLGETERULUI

● Vasile Nistor (București) vrea să știe **„cînd a cîștigat Oblemenco titlul de golgeter depășindu-l pe Dobrin chiar pe terenul acestuia, la Pitești?“**

— În ultima etapă a campionatului 1969/1970. Piteșteanului îi trebuia un gol ca să-l egaleze pe Oblemenco în clasamentul celor mai eficace jucători și a marcat acel gol în min. 37 al partidei cu Universitatea. Replica tunarului studenților a fost însă foarte promptă, Oblemenco înscriind, două minute mai tîrziu, și cu cele 19 goluri la activ a cîștigat atunci al doilea titlu de golgeter, cum, de altfel, o va face și în campionatele 1971/72 și 1972/73, realizînd în această privință un frumos record.

● PE SCURT

Puiu Erghelan (Constanța) : Nu ținem o astfel de evidență ; **Ion Popescu** (Sibiu) : Calculele sînt exacte ; **Vasile Somogyi** (Vinju Mare) : Adresați-vă clubului U.T.A. ; **Ion Vătafu** (Cîmpina) : Ion Ionescu este antrenorul echipei Șoimii Sibiu ; **I. O. Popescu** (București) : Într-adevăr, golul marcat de Balaci în partida cu F.C. Argeș a fost unul din cele mai rapide — la 50 de secunde de la începutul meciului — din campionatul nostru ; **Ioan Frunzete** (Botoșani) : Puteți scrie lui Răducanu pe adresa clubului Rapid, calea Giulești, nr. 13; **Dragne Toma** (Suhara — Teleorman) : Pele nu a participat la campionatul mondial din 1950. Pe atunci nu avea decît... zece ani. Primul lui turneu final C.M. a fost cel din Suedia (1958), cînd Brazilia a cîștigat cel dintîi titlu mondial; **Ioan Lăzărescu** (Oradea). Ne pare rău, dar nu avem datele pe care ni le solicitați ; **Dan Corolencă** (Fălticeni) : Aelenei își continuă pregătirile pentru a putea reintra în echipa Steaua ; **Nicolae Barcan** (Buhuși) : Nu este gol valabil ; **Matei Szegedi** (Deva) : La campionatul mondial din Mexic a marcat Seeler acel gol mult discutat. În meciul R.F.G. — Anglia, din sferturile de finală; **Decuseară Klein** (Ploiești) : 1. Ștefan Covaci este antrenorul echipei naționale a Franței 2. Cruyff va putea juca în formația Olandei la turneul final din R.F. Germania; **Marian Plavit** (Poiana Mare — Dolj) : Fundașul Petrică a fost, într-adevăr, căpitanul echipei C.S. Rm. Vîlcea în cele două finale, de anul trecut, ale Cupei României ; **Vasile Szanto** (Bogata — Mureș) : Iată notele acordate jucătorilor de la A.S.A. în partida cu Politehnica, la Iași: Nagel 5 (min. 63 Solyom 7) — Gligore 7, Kiss 6, Unghiaș 4 (min. 63 Szőlősi 7), Czako 6, Pislaru 8, Ispir 7, Bölöni 8, Hajnal 7, Varodi 7, Mureșan 6; **Jean Puclici** (Plenița) : Adresați-vă oficiului poștal din localitate care cunoaște situația abonamentului dv